Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. Kraków, dnia 6 października 1934. Nr. 33.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

KIEDY NASTĘPUJE PRZEDAWNIENIE WEDŁUG NOWEGO KODEKSU ZOBOWIĄZAŃ?

Jeżeli jakiego prawa natury prawno-cywilnej, przysługującego jednej osobie przeciw drugiej, w szczególności jakiej wierzytelności, t. j. prawa żądania świadczenia (dania, czynienia, nieczynienia lub zaprzestania) nie wykonywano przez pewien w ustawie oznaczony czas, to następuje t. zw. przedawnienie, co oznacza utratę prawa (wierzytelności) przez uprawnionego (wierzyciela). Zobowiązany (dłużnik) może się uchylić od świadczenia, gdy powoła się na odnośny upływ czasu.

Czas ustawowy, uzasadniający podniesienie przeciw roszczeniu uprawnionego (wierzyciela) zarzutu przedawnienia zowie się terminem przedawnienia.

Bieg odnośnego terminu, czyli t. zw. bieg przedawnienia, rozpoczyna się w zasadzie od dnia, w którym wierzytelność stała się wymagalną, a gdy wymagalność zależy od woli wierzyciela — od dnia, w którym wierzyciel mógł tę wolę wyrazić.

Wyjątkowo w pewnych ustawowo określonych wypadkach bieg przedawnienia nie rozpoczyna się, względnie rozpocząwszy się doznaje zawieszenia, n. p. o ile chodzi o wierzytelności dzieci przeciw rodzicom jak długo trwa władza rodzicielska, lub o wierzytelności jednego z małżonków przeciw drugiemu, jak długo trwa małżeństwo. Po ustaleniu przyczyny zawieszenia, bieg przedawnienia rozpoczyna się, wzgl. przedawnienie biegnie dalej, z doliczeniem upływu czasu przed zawieszeniem.

Biegnący termin przedawnienia może z powodu zajścia pewnych w ustawowo określonych okolicznościach doznać przerwy, np. przez uznanie wierzytelności ze strony dłużnika, przez wniesienie pozwu wierzyciela. Przerwa ma ten skutek, że po przerwie bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo.

Stosownie do różnych rodzajów wierzytelności, są też różne terminy przedawnienia. Nowy Kodeks Zobowiązań wprowadził przeważnie odmienne, niż dotychczasowe ustawodawstwo terminy przedawnienia.

Te terminy przedawnienia są następujące:

A.

Dwa lata przedawnienia.

Z upływem lat dwóch ulegają przedawnieniu wedle art. 285 kod. zob. wierzytelności: 1) przemysłowców, rzemieślników i kupców, z ytułu dokonania robót i dostarczenia towarów; 2) rolników, z tytułu dostarczenia płodów rolniczych lub leśnych; 3) z tytułu utrzymania, pielęgnowania, wychowania i nauki, przypadające osobom trudniącym się tem zawodowo albo utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone; 4) przedsiębiorstw, prowadzących hotele, pokoje umeblowane, domy zajezdne i wszelkiego rodzaju jadłodajnie, z tytułu należności za dostarczone gościom mieszkanie, utrzymanie i usługi lub z tytułu wydatków dla nich poniesionych.

B.

Trzy lata przedawnienia.

Z upływem lat trzech ulegają przedawnieniu wedle art. 283, 284 kod. zob. wierzytelności: 1) z tytułu naprawienia szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, jeżeli poszkodowany przed upływem 20 lat od popełnienia czynu, dowiedział się o szkodzie i o oso-

Ciąg dalszy na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVII. Kraków, dnia 6 października 1934 Nr. 33.

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43.
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Organizacje kupieckie podjęły u naszych czynników rządowych akcję o bardzo wielkiej doniosłości dla życia gospodarczego, w szczególności zaś dla handlu. Chodzi o reformę świadectw przemysłowych dla handlu i ustalenie formy ściągania zryczałtowanego podatku obrotowego.

Sprawa reformy świadectw przemysłowych jest tak stara, jak stare są u nas same świadectwa przemysłowe. Rokrocznie rozlega się w Polsce wołanie o zreformowanie systemu świadectw przemysłowych i rokrocznie petenci odchodzą z niczem. Ministerstwo Skarbu nie chce ruszać się z zajmowanego stanowiska, mimo, iż nie znajdzie się chyba nikt w Polsce, ktoby potrafił usprawiedliwić istniejącą anomalję, że różnica np. między świadectwem przemysłowem II a III kategorji handlowej wynosi kilkaset procent. Gdyby, ostatecznie, dało się ściśle rozgraniczyć, które przedsiębiorstwa handlowe mają wykupywać II, a które III kategorję świadectw przemysłowych i gdyby różnica w obrotach, rozmiarach i t. d. przedsiębiorstwa II kategorji a III kategorji była tak wielką, jak wielką jest różnica w cenie świadectwa przemysłowego — anomalja ta nie wypadałaby tak jaskrawo, ale każdy wie wszak, że między II a III kategorją nie zachodzą tak wielkie różnice i bardzo często drobne przekroczenie kompetencyj III kategorji nakłada na kupca obowiązek dopłacenia różnicy (bardzo często z dotkliwą karą) do kategorji II, co w wielu wypadkach pociąga za sobą ruinę przedsiębiorstwa, albowiem kupiec niezawsze jest w stanie dopłacić różnicę do patentu — w kwocie około 400 zł. (prócz kary).

Postulatem organizacyj kupieckich jest zatem zróżniczkowanie kategoryj świadectw przemysłowych i zmniejszenie rozpiętości między jedną a następną kategorją.

Drugim postulatem jest rozłożenie należności za świadectwa przemysłowa na raty. Także i ten postulat był już przedmiotem szerokich dyskusyj i interwencyj ze strony organizacyj kupieckich. I tu nie widzimy powodu, dla którego Ministerstwo Skarbu miałoby trwać uporczywie na swem stanowisku odmownem.

Przecież należności za świadectwa przemysłowe stanowią pozycję dochodową budżetu, a budżet państwa ustala się na cały rok — cóż więc łatwiejszego

dla rachunkowości skarbowej, jak rozłożenie także tej pozycji na raty, jak to ma miejsce przy innych podatkach? Ministerstwo Skarbu powinno przedewszystkiem wiedzieć o tem, że wyłożenie naraz wielkiej sumy na kupno świadectwa przemysłowego jest w dzisiejszych kryzysowych czasach wyczynem, na który nie każdy sobie może pozwolić. Mówimy, że Ministerstwo Skarbu powinno przedewszystkiem o tem wiedzieć dlatego, że przecież p. ministrowi skarbu chyba wiadomo, że monopole i przedsiębiorstwa skarbowe także walczą z szaloną ciasnotą gotówkową przy wypłacie dostawcom i właśnie Ministerstwo Skarbu, jako władza zwierzchnia monopoli państwowych najlepiej może zrozumieć kupca, proszącego o ulgi przy spłacie należności za świadectwa przemysłowe. Prócz tego ma kwestja rozłożenia na raty należności za świadectwa przemysłowe także pierwszorzędne znaczenie dla naszego rynku pieniężnego. W okresie wykupna świadectw przemysłowych wzmaga się nacisk na rynek finansowy i stopa procentowa się podnosi. Kupiec i przemysłowiec stara się pożyczyć za wszelką cenę pieniądze, potrzebne na wykupno świadectwa przemysłowego. Kandydatów na pożyczkę jest bardzo wielu, pożyczkodawców jest — przy naszej anemji finansowej — bardzo mało. Cena pieniądza rośnie w górę, powodując podrożenie kosztów wytwórczości. Wysoka stopa procentowa nie obniża się przytem bynajmniej w niedługi czas potem, ale trwa bardzo długo i ciąży fatalnie na naszem życiu gospodarczem.

Niezależnie od tego wpływa obecny system opłat za świadectwa przemysłowe bardzo ujemnie na ceny, szczególnie zaś na ceny płodów rolnych. Na długi czas przed upływem terminu wykupna świadectw przemysłowych gromadzą kupcy środki pieniężne na wykupno świadectw przemysłowych. Gromadzić środki pieniężne — to znaczy wstrzymywać się z zakupnem towarów. Podaż towarów rośnie — ceny spadają. Bezpośrednio przed upływem terminu wykupna świadectw przemysłowych ruch cen ku dołowi wzmaga się. Z drugiej strony dochodzi bowiem fakt masowego wysprzedawania towarów przez kupców celem zdobycia gotówki. Towary ciążą na rynku, gotówka staje się droga, bo towar tanieje.

W ten sposób nie pomaga się rolnikowi, rujnuje się kupca a i Skarb Państwa niewiele zdaje się zyskać na tem gwałtownem pompowaniu środków pieniężnych z rynku finansowego.

Inaczej, oczywiście, wyglądałaby ta sprawa, gdyby należności za świadectwa przemysłowe zostały rozłożone na raty. Równolegle bowiem z tem rozłożyłby się równomiernie nacisk na rynek finansowy, podobnie, jak to miało miejsce przy spłacie Pożyczki Narodowej.

Z tego wszystkiego bynajmniej nie wynika, jakoby organizacje kupieckie, a z niem i cała zdrowa myśl ekonomiczna kraju miały zrezygnować z dalszej walki o całkowite zniesienie opłat za świadectwa przemysłowe, jako niefortunnej i szkodliwej pozostałości z czasów inflacyjnych. Chwilę obecną uważamy za niedość szczęśliwą do realizacji tego postulatu, a to z uwagi na ciężkie położenie Skarbu Państwa. Tem niemniej jednak Skarb Państwa musi uwzględnić równie trudne położenie finansowe każdego z obywateli, szczególnie zaś handlu i jeżeli nie może się dzisiaj zgodzić na całkowite zniesienie opłat za świadectwa przemysłowe, to Skarb Państwa nie powinien się przynajmniej przeciwstawiać rozumnemu postulatowi o daleko idące zróżniczkowanie kategoryj świadectw dla handlu i o rozłożenie na raty opłat za te świadectwa.

W ostatnim czasie nastąpiły w Ministerstwie Skarbu zmiany personalne, które pozwalają żywić nadzieję, że może tym razem słuszne postulaty kupiectwa znajdą życzliwszy posłuch. Wicedyrektorem departamentu podatków i opłat w Ministerstwie Skarbu w miejsce p. Michalskiego został mianowany p. dr. Jerzy Lubowicki, znany i wytrawny znawca zagadnień podatkowych nietylko w Polsce, ale i zagranicą. P. dr. Lubowicki będzie miał ważki głos w Ministerstwie Skarbu w sprawach podatkowych. W czasie swych studjów nad kwestjami podatkowemi zagranicą stwierdził niewątpliwie p. dr. Lubowicki, że Polska jest jedynym krajem, w którym żąda się od kupców i przemysłowców wykupienia świadectw przemysłowych. — Teraz niech się także przekona, że jeżeli świadectw tych nie można natychmiast znieść, to trzeba i należy czem rychlej poczynić najdalej idące ulgi dla tych, którzy te świadectwa muszą wykupywać. S.

Podatek obrotowy w roku 1935

ROZPORZĄDZENIE MIN. SKARBU. — STOPNIOWA OBNIŻKA STAWEK. — STAWKI NA R. PRZYSZŁY DLA HANDLU I PRZEMYSŁU.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 85, poz. 770 opublikowane zostało rozp. ministra skarbu z dn. 14 września r. b. w sprawie wykonania ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym. Rozporządzenie to dotyczy ustawy o państwowym podatku przemysłowym w brzmieniu jednolitego tekstu, ogłoszonego w załączniku do obwieszczenia ministra skarbu z dnia 9 sierpnia r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 716).

Rozporządzenie składa się z 106 paragrafów i obszernie omawia, podając kilka przykładów, wszystkie zagadnienia, związane z wymiarem i poborem państwowego podatku przemysłowego. § 34 podaje obszerne zestawienie stawek podatku przemysłowego od obrotu w poszczególnych latach, zaczynając od 1932 r.

Jak wynika z tego zestawienia,

STOPNIOWEJ OBNIŻCE

ulegać będą w najbliższych latach jeszcze stawki podatkowe, płacone przez: 1) samoistne przedsiębiorstwa robót, prowadzące prawidłowe księgi handlowe od wszelkiego rodzaju obrotów z wyjątkiem obrotów, uzyskanych przy budowie domów mieszkalnych (1,75% w r. b., 1% w 1937 roku); 2) przedsiębiorstwa przemysłowe **kategorji I — IV** świadectw przemysłowych, prowadzące prawidłowe księgi handlowe — od obrotów ze sprzedaży wydobytych surowców lub wyprodukowanych towarów krajowym przedsiębiorstwom przemysłowym, z wyjątkiem obrotów, osiągniętych ze sprzedaży artykułów, przeznaczonych na inwestycje oraz remonty (z 0,875% w 1934 r. do 0,50% w 1937 r., od pozostałych obrotów — z 1,75% do 1%).

Podobnej obniżce ulec mają stawki podatku, pobieranego od przedsiębiorstw przemysłowych **kategorji V — VIII** świadectw przemysłowych, jak również stawki płacone przez pracownie i zajęcia rzemieślnicze.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie powyższe przytacza stawki podatku obrotowego na rok 1935, przewidziane w znowelizowanej ustawie o tym podatku z r. 1931. Są one następujące:

Przedsiębiorstwa handlu towarowego prowadzące prawidłowe księgi handlowe, opłacać będą stawkę podatkową od obrotów hurtowych **pół procent,** od obrotów osiągniętych ze sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby **trzy czwarte proc.,** od obrotów osiągniętych z dostaw dla instytucyj państwowych i samorządowych **pół proc.**

Przedsiębiorstwa nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych opłacają od obrotów osiągniętych z wszelkiego rodzaju sprzedaży, w tej liczbie i z dostaw dla instytucyj państwowych i samorządowych, jako też z detalicznej i drobnej sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby **1 proc.**

Przedsiębiorstwa skupu zawodowego kategorji I, II i III świadectw przemysłowych, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, opłacają od obrotów wszelkiego rodzaju towarami **pół proc.** stawki podatkowej, **nie prowadząc zaś ksiąg handlowych — 1 proc.**

Wreszcie **przedsiębiorstwa skupu zawodowego kategorji IV** świadectw przemysłowych bez względu na prowadzenie ksiąg handlowych opłacają od obrotów wszelkiego rodzaju towarami **pół procent.**

Instytucje kredytu krótkoterminowego, domy bankowe i kantory wymiany prowadzące prawidłowe księgi handlowe, opłacają od obrotów osiągniętych w formie pobranych i należnych procentów, prowizji i t. p. wynagrodzeń za świadczenia **1 proc.,** obrotów zaś osiągniętych w formie zysku lub zysku brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi **2 proc.** Domy bankowe i kantory wymiany

nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych opłacają od wszelkiego rodzaju obrotu **2 proc.** stawki podatkowej.

Instytucje ubezpieczeniowe opłacają od wszelkiego rodzaju obrotów **2 proc.**

Samoistne **przedsiębiorstwa dostaw, prowadzące prawidłowe księgi handlowe,** opłacają od wszelkiego rodzaju obrotów **pół proc.**, nie prowadzące zaś prawidłowych ksiąg handlowych opłacają **1 proc.**

Samoistne przedsiębiorstwa robót, prowadzące prawidłowe księgi handlowe opłacają od obrotów uzyskanych przy budowie domów mieszkalnych **1 proc.**, od wszelkiego zaś rodzaju innych obrotów **półtora proc.** Te przedsiębiorstwa, nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych, opłacają od wszelkiego rodzaju obrotów **2 proc.**

Przedsiębiorstwa komisowe oraz pośrednictwa handlowe opłacają **4 proc. stawki** podatkowej od obrotu, przedsiębiorstwa zaś ekspedycyjne i przewozowe od wszelkiego rodzaju obrotów **półtora proc.** Wreszcie pozostałe przedsiębiorstwa opłacają **2 procent.**

Przedsiębiorstwa wydawnictw książek prowadzące prawidłowe księgi handlowe opłacają **pół proc., nie prowadzące zaś ksiąg** handlowych **2 proc.** Inne zaś przedsiębiorstwa handlowe bez względu na prowadzenie ksiąg handlowych opłacają od wszelkiego rodzaju obrotów **2 proc.**

Przedsiębiorstwa przemysłowe kategorji I — IV świadectw przemysłowych, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, opłacają od obrotów ze sprzedaży wydobytych surowców lub wyprodukowanych towarów w krajowych przedsiębiorstwach przemysłowych **0,75%** od pozostałych obrotów, a w tej liczbie i obrotów osiągniętych ze sprzedaży artykułów przeznaczonych na inwestycje **1,5 proc.**, od obrotów osiągniętych przez przedsiębiorstwa budowlane przy budowie domów mieszkalnych **1 proc.**, tę samą stawkę opłacają młyny oraz olejarnie.

Przedsiębiorstwa przemysłowa kategorji I — IV świadectw przemysłowych, nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych opłacają od obrotów ze sprzedaży wydobytych surowców **1 proc.**, a od pozostałych obrotów **2 proc.**

Przedsiębiorstwa przemysłowe kategorji V — VIII świadectw przemysłowych opłacają od obrotu ze sprzedaży wydobytych surowców lub wyprodukowanych towarów **0,75 proc.**, a od pozostałych obrotów **1,5 proc.**

Pracownie i zajęcia rzemieślnicze posiadające karty rzemieślnicze opłacają od obrotów ze sprzedaży wydobytych surowców lub wyprodukowanych towarów **0,75 proc.**, od obrotów osiągniętych z detalicznej i drobnej sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby **1 proc.**

Pracownie i zajęcia rzemieślnicze opłacają od wszelkiego rodzaju innych obrotów **1 proc.** Wyjątek stanowi tylko dorożkarstwo, furmaństwo, które opłaca **2 proc.**

Wreszcie samodzielne **wolne zajęcia zawodowe** od wszelkiego rodzaju obrotów opłacają **2 proc.**

Oczywiście, rozporządzenie powyższe nie ma nic wspólnego z zagadnieniem ryczałtu podatkowego dla drobnych płatników. Sprawa ta rozpatrywana jest **w ministerstwie skarbu i ostatnio samorząd gospodarczy** otrzymał zaproszenie do wypowiedzenia się, czy ryczałt winien być w r. 1935 utrzymany, a jeśli tak, to w jakiej formie.

Co wprowadziła nowa ordynacja podatkowa?

Z dniem 1 b. m. weszła w życie nowa ordynacja podatkowa, która zmienia dotychczasową formę wymiaru i poboru podatków.

Mimo, iż do obecnej pory nie wydano jeszcze przepisów wykonawczych, niezbędnych do uregulowania szeregu spraw związanych z ordynacją, władze skarbowe od 1 października b. r. przystąpiły do wykonania ordynacji. Jednakże zgodnie z art. 208 tej ordynacji, wszystkie rozpoczęte już sprawy podatkowe załatwione będą według starej procedury.

Według uzyskanych w Izbie Skarbowej informacyj zasadnicze zmiany, wprowadzone przez nową ordynację, są następujące:

WYMIAR PODATKÓW.

Przedewszystkiem ustawa wprowadza inowację, polegającą na tem, iż urzędy skarbowe, dokonywując wymiaru, mogą zawiadamiać płatnika o wymierzonym podatku dochodowym, przemysłowym, nieruchomości i in. na jednym nakazie płatniczym. Ma to na celu

ułatwienia w czynnościach władz skarbowych, jak i ułatwienie orjentacji płatnika co do ciążących na nim podatków.

Nakazy płatnicze wręczane będą płatnikom na 14 dni przed upływem terminu płatności podatku. Jeżeli płatnikowi nie został doręczony nakaz płatniczy, to termin płatności podatku liczy się w 14 dni po doręczeniu nakazu.

Zmieniona również została forma składania zeznań. Osoby fizyczne będą zobowiązane obecnie składać zeznania o podatku dochodowym, przemysłowym i in. od 1 stycznia do 1 marca każdego roku. Dla osób prawnych, a więc spółek akcyjnych i t. p. termin składania zeznań przewidziany jest do 1 czerwca każdego roku.

ODWOŁANIA.

Od wymierzonego podatku przez urzędy skarbowe płatnik ma prawo odwołać się do komisji odwoławczej w ciągu 30 dni od daty doręczenia nakazu, jednak płatnik odwołując się, obowiązany jest między innemi wskazać, dlaczego uważa orzeczenie za niesłuszne i twierdzenie swe poprzeć dowodami, stwierdzającemi jego istotny obrót czy dochód lub t. p.

Jeżeli jednak płatnik nie poprze dowodami swego odwołania, odnośny urząd skarbowy wzywa płatnika, aby uzupełnił braki w ciągu 7 dni, a jeżeli tego nie uskuteczni, odwołanie zostaje odrzucone.

Należy zaznaczyć, że urzędy skarbowe same będą mogły załatwiać odwołania w tych sprawach, gdzie zmniejszenie podatku nie przekracza 300 zł.

Jeżeli płatnik jednak z tego załatwienia nie jest zadowolony, wówczas może wnieść odwołanie do komisji odwoławczej.

W razie, gdy podatnik wpłacił więcej, niż się od niego należało, otrzymuje on zwrot nadpłaconej sumy z doliczeniem 4,5 procent w stosunku rocznym. Dotychczas sumy nadpłacone nie były zwracane, lecz przelewane na poczet przyszłych podatków bez doliczania procentów.

LIKWIDACJA KOMISYJ SZACUNKOWYCH.

Z dniem 1 b. m. uległy likwidacji wszystkie komisje szacunkowe, istniejące przy urzędach skarbowych, albowiem zgodnie z ordynacją wyborczą wymiar dokonywany będzie bezpośrednio przez urzędy. Płatnik będzie miał prawo po otrzymaniu nakazu płatniczego domagać się wyjaśnienia podstawy wymiaru podatku nietylko dochodowego lecz i obrotowego. Urząd skarbowy dokonywując wymiaru zobowiązany jest oprzeć się na konkretnych materjałach.

Dotychczasowe komisje istniejące przy urzędach skarbowych załatwią jeszcze czynności związane z rozpatrzeniem spraw podlegających starej procedurze podatkowej.

Poza tem ulegnie również likwidacji komisja odwoławcza przy Izbie Skarbowej, a na miejsce jej utworzona zostanie nowa komisja w skład której wejdą przedstawiciele samorządu gospodarczego i wolnych zawodów. Połowa członków do tej komisji wejdzie z nominacji, druga zaś połowa z wyboru, dokonanego przez organizacje.

Poczta będzie sporządzała protesty wekslowe na sumy ponad 2.000 złotych.

Minister Poczt i Telegrafów wydał zarządzenia („Monitor Polski“ Nr. 224 z dnia 29 ub. m., poz. 289), wprowadzające nowe poważne udogodnienia w obrocie pocztowo-telegraficznym. Z dniem 1 października 299 urzędów pocztowych w Polsce otrzymuje upoważnienie do sporządzania protestów weksli z powodu nie zapłacenia, na sumy przewyższające kwotę 2.000 zł. Dotąd suma 2.000 zł. była kwotą maksymalną, i sfery gospodarcze niejednokrotnie zabiegały o rozszerzenie skali sporządzenia protestów za pośrednictwem Poczty. Lista urzędów upoważnionych do protestowania weksli na większe kwoty, obejmuje wszystkie większe miasta w Polsce i ośrodki przemysłowe.

Przy przyjmowaniu depesz wprowadzona została płatna wskazówka, w którą może być zaopatrzony każdy telegram. Umieszczając tę wskazówkę, nadawca może określić dzień i godzinę, w których ma być wysłana depesza. W ten sposób załatwienie depesz odbywać się może w dowolnym terminie.

W związku z zastosowaniem opłat przy wysyłaniu należności na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, wypuszczono nowy typ blankietów nadawczych (koloru pomarańczowego), z pobraną zgóry opłatą. Blankiety te będą 8 rodzajów na sumy do 50 zł. i od 5000 zł. wzwyż. Przy pomocy tych blankietów właściciele kont będą mogli przyjmować na siebie opłaty związane z przekazaniem należności.

SPIS

miejscowości, w których urzędy pocztowe upoważnione są do sporządzania protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy, przewyższającej 2.000 zł.

1) Aleksandrów Kujawski, 2) Aleksandrów k. Łodzi, 3) Andrychów, 4) Augustów, 5) Baranowicze, 6) Będzin, 7) Biała Podlaska, 8) Białystok, 9) Bielsk Podlaski, 10) Bielsko, 11) Biłgoraj, 12) Błonie, 13) Bochnia, 14) Borszczów, 15) Borysław, 16) Bóbrka, 17) Brasław, 18) Brodnica, 19) Brody, 20) Brzesko, 21) Brześć n. Bugiem, 22) Brzeziny k. Łodzi, 23) Brzeżany, 24) Brzozów, 25) Buczacz, 26) Bydgoszcz, 27) Chełm Lubelski, 28) Chełmno, 29) Chełmża, 30) Chmielnik, 31) Chodzież, 32) Chojnice, 33) Chorzów, 34) Chrzanów, 35) Ciechanów, 36) Cieszyn, 37) Czarnków nad Notecią, 38) Czersk, 39) Częstochowa, 40) Czortków, 41) Dąbrowa Górnicza, 42) Dąbrowa koło Tarnowa, 43) Dębica, 44) Dolina, 45) Drohiczyn Poleski, 46) Drohobycz, 47) Dubno, 48) Dynów, 49) Działdowo, 50) Działoszyce, 51) Garwolin, 52) Gdynia, 53) Głębokie, 54) Gniew, 55) Gniezno, 56) Gołańcz, 57) Gorlice, 58) Gostynin, 59) Gostyń, 60) Grajewo, 61) Grodno, 62) Grodzisk Mazowiecki, 63) Grodzisk Poznański, 64) Gródek Jagielloński, 65) Grójec, 66) Grudziądz, 67) Grybów, 68) Hajduki Wielkie, 69) Horodenka, 70) Hrubieszów, 71) Inowrocław, 72) Janowiec koło Gniezna, 73) Jarocin Poznański, 74) Jarosław, 75) Jasło, 76) Jaworów, 77) Jaworzno, 78) Jędrzejów, 79) Kalisz, 80) Kałusz, 81) Kamień Koszyrski, 82) Kamionka Strumiłowa, 83) Kartuzy, 84) Katowice, 85) Kępno, 86) Kęty, 87) Kielce, 88) Kleczew, 89) Kobryń, 90) Kolbuszowa, 91) Kolno, 92) Koło, 93) Kołomyja, 94) Konin, 95) Końskie, 96) Kosów k. Kołomyi, 97) Kosów Poleski, 98) Kościan, 99) Kowel, 100) Koźmin, 101) Kraków, 102) Krasnystaw, 103) Kraśnik, 104) Krosno, 105) Krotoszyn, 106) Krynica Zdrój, 107) Krzemieniec, 108) Kutno, 109) Kuty, 110) Lesko, 111) Leszno, 112) Leżajsk, 113) Lida, 114) Lidzbark, 115) Limanowa, 116) Lipno, 117) Lubaczów, 118) Lubartów, 119) Lubawa, 120) Lublin, 121) Lubliniec, 122) Luboml, 123) Lwów, 124) Łańcut, 125) Łask, 126) Łęczyca, 127) Łobżenica, 128) Łomża, 129) Łowicz, 130) Łódź, 131) Łuck, 132) Łuków, 133) Łuniniec,

134) Maków Mazowiecki, 135) Miechów (miasto), 136) Mielec, 137) Międzychód n. Wartą, 138) Międzyrzec k. Łukowa, 139) Mińsk Mazowiecki, 140) Mława, 141) Mogilno, 142) Mościska, 143) Mysłowice, 144) Myślenice, 145) Nadwórna, 146) Nakło n. Notecią, 147) Nasielsk, 148) Nieśnież, 149) Nowa Wieś k. Chorzowa, 150) Nowe, 151) Nowemiasto n. Drwęcą, 152) Nowogródek, 153) Nowy Sącz, 154) Nowy Targ, 155) Oborniki, 156) Olkusz, 157) Opatów Kielecki, 158) Opoczno, 159) Ostrołęka, 160) Ostrowiec Kiel., 161) Ostrów Poznański, 162) Ostrów Mazowiecki, 163) Oszmiana, 164) Oświęcim, 165) Ozorków, 166) Pabjanice, 167) Parczew, 168) Pińczów, 168) Pińsk, 170) Piotrków Trybunalski, 171) Pleszew, 172) Płock, 173) Płońsk, 174) Podhajce, 175) Poznań, 176) Pruszków, 177) Prużana, 178) Przasnysz, 179) Przemyśl, 180) Przemyślany, 181) Przeworsk, 182) Pszczyna, 183) Puck, 184) Puławy, 185) Pułtusk, 186) Radom, 187) Radomsko, 188) Radziechów, 189) Radzymin, 190) Radzyń Podlaski, 191) Rawa Mazowiecka, 192) Rawa Ruska, 193) Rawicz, 194) Rogoźno Wlkp., 195) Rohatyn, 196) Ropczyce, 197) Rożyszcze, 198) Równe, 199) Rudki, 200) Rybnik, 201) Rymanów (miasto), 202) Rypin, 203) Rzeszów, 204) Sambor, 205) Sandomierz, 206) Sanok, 207) Sarny, 208) Sądowa Wisznia, 209) Sępólno, 210) Siedlec, 211) Siemianowice Śląskie, 212) Sieradz, 213) Sierpc, 214) Skałat, 215) Skarżysko-Kamienna, 216) Skierniewice, 217) Skole, 218) Słonim, 219) Słupca, 220) Sochaczew, 221) Sokal, 222) Sokołów Podlaski, 223) Sokółka, 224) Sosnowiec, 225) Stanisławów, 226) Starogard, 227) Stary Sambor, 228) Stołpce, 229) Stryj, 230) Strzelno, 231) Strzyżów n. Wisłokiem, 232) Suchedniów, 233) Suwałki, 234) Szamotuły, 235) Szarlej, 236) Szczekociny, 237) Szubin, 238) Śmigiel, 239) Śniatyn, 240) Śrem, 241) Środa, 242) Świecie n. W., 243) Świętochłowice, 244) Tarnobrzeg, 245) Tarnopol, 246) Tarnowskie Góry, 247) Tarnów, 248) Tczew, 249) Tłumacz, 250) Tomaszów Lubelski, 251) Tomaszów Mazowiecki, 252) Toruń, 253) Trembowla, 254) Trzemeszno, 255) Tuchola, 256) Turek, 257) Ustrzyki Dolne, 258) Wadowice, 259) Warszawa, 260) Wąbrzeźno, 261) Wągrowiec, 262) Wejherowo, 263) Węgrów, 264) Wieliczka, 265) Wieluń, 266) Więcbork, 267) Wilejka, 268) Wilno, 269) Witkowo, 270) Włocławek, 271) Włodawa, 272) Włodzimierz, 273) Włoszczowa, 274) Wodzisław koło Rybnika, 275) Wolsztyn, 276) Wołkowysk, 277) Wronki, 278) Września, 279) Wysokie Mazowieckie, 280) Wyszków, 281) Zagórów, 282) Zakopane, 283) Zaleszczyki, 284) Zamość, 285) Zawiercie, 286) Zbaraż, 287) Zbąszyń, 288) Zdołbunów, 289) Zduńska Wola, 290) Zgierz, 291) Złoczów, 292) Żelechów, 293) Żmigród, 294) Żnin, 295) Żory, 296) Żółkiew, 297) Żydaczów, 298) Żyrardów, 299) Żywiec.

Kronika.

OBNIŻENIE OPŁAT OD CZEKÓW KASOWYCH W P. K. O.

W dniu 27. września b. r. odbyło się posiedzenie Rady Zawiadowczej P. K. O. Po załatwieniu szeregu spraw bieżących Rada uchwaliła wydatnie obniżyć z dniem 1. października b. r. stawki opłat za czeki kasowe. Nowa taryfa będzie wynosić: za wypłaty do 100 zł. — 10 gr., za wypłaty od 100 do 1.000 zł.: 20 groszy, a powyżej 1.000 zł. — 50 groszy.

W porównaniu więc z opłatami czekowemi, wprowadzonemi od 1. września b. r., nowa taryfa czekowa wprowadzi daleko idące zniżki, zwłaszcza przy wypłacie czekiem kasowych większych sum. Jednocześnie nowa taryfa będzie bardzo uproszczona, gdyż wysokość opłat przy wypłatach czekami kasowemi będzie zredukowana do 3 grup: 10 groszy, 20 groszy i 50 gr.

Natomiast dotychczasowa taryfa w obrocie czekowym P. K. O., wprowadzona od 1. września b. r., jest bardzo zróżniczkowana i od wypłat czekami kasowemi są pobierane różne opłaty w zależności od wysokości wypłacanej sumy. Opłaty te wahają się w granicach od 20 gr. przy wypłatach do 50 zł. aż do 3 zł. przy wypłatach powyżej 5.000 zł. To też opłaty wprowadzone w obrocie czekowym w P. K. O. od 1-go września b. r. były uciążliwe, zwłaszcza dla osób i instytucji, odbierających czekami kasowemi duże sumy.

Sfery gospodarcze domagały się, by także taryfa opłat, uskuteczniany[ch] blankietami nadawczemi, była poddana odpowiedniej rewizji i dostosowana do obecnych wymagań życia gospodarczego.

BEZPOŚREDNIE TRANSPORTY Z POLSKI DO MONTREAL.

Z inicjatywy Polsko-Kandyjskiej Służby Informacyjnej doprowadzono do zorganizowania transportów bezpośrednich z Polski do Montreal (Kanada) z przeładowaniem w Hull. Zainteresowani w wywozie do Kanady mogą przeglądać w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie w godzinach urzędowych stawki przewozowe, ustalone na powyższą relację.

Ponieważ żegluga na rzece Montreal zamknięta jest od połowy listopada i najbliższe idące do Montreal statki odchodzą z Hull około 2 i 23 października, towar, który miałby korzystać w bieżącym roku z bezpośrednich transportów do Montreal, należy wysłać do Gdyni statkami „Lublin“ względnie „Lwów“ najpóźniej w dniu 18. października.

OBNIŻKA STOPY PROCENTOWEJ KAR ZA ZWŁOKĘ.

Ministerstwo Skarbu, korzystając z uprawnień, wynikających z art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721) oraz art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 291) obniżyło stopę procentową kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie, pobieranych od zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych. W szczególności Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby od wszelkich wpłat, uskutecznianych na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, pobierano, bez względu na czas powstania tych zaległości, obniżone kary za zwłokę w wysokości 12 proc. w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności. Natomiast od wpłat, uskutecznianych na poczet odroczonych lub rozłożonych na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, poleciło Ministerstwo Skarbu pobierać odsetki za odroczenie w wysokości 9 procent w stosunku rocznym, również licząc od ustawowego terminu płatności.

Zarządzenie to będzie miało zastosowanie do wpłat, dokonywanych od dnia 1. października 1934 r.

258 UMÓW KARTELOWYCH ZAREJESTROWANO DOTYCHCZAS W POLSCE.

Jak wiadomo, ustawa o nadzorze nad kartelami przewiduje kontrolę nad umowami kartelowemi, które rejestruje się w biurze kartelowem Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Do wydziału kartelowego Ministerstwa wpłynęło w ciągu ostatnich 2 miesięcy 27 nowych umów kartelowych, które łącznie z poprzedniemi, stanowią 258 umów kartelowych w Polsce.

Umowy kartelowe ostatnio zgłoszone, obejmują porozumienie pomiędzy przedsiębiorstwami i zakładami w sprawie uregulowania sprzedaży łańcuchów, papy, tektury, linoleum, jelit, konstrukcji stalowych, cegieł, blachy cynkowej, artykułów perfumeryjno-kosmetycznych i mydlarskich, zeszytów, przewodów i sznurów telefonicznych, wyrobów cellulojdowych itp.

Ponadto zgłoszone umowy obejmują lokalne porozumienia w sprawie uregulowania sprzedaży nafty i oleju gazowego w Warszawie, Grodnie, Suwałkach, Łomży, Płocku i t. p.

bie obowiązanego do odszkodowania i szkoda nie pochodzi ze zbrodni lub występku; 2) pracowników z tytułu wynagrodzenia za pracę lub zwrotu poniesionych wydatków; 3) pracodawców z tytułu udzielonych zaliczek.

C.

Pięć lat przedawnienia.

Z upływem lat pięciu ulegają przedawnieniu wedle art. 282 kod. zob. wierzytelności: 1) z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy; 2) z tytułu zaległych świadczeń określowych, powstałych z mocy ustawy lub umów, a nieskapitalizowanych (np. raty rent, raty utrzymania), jeżeli ustawa nie przewiduje innego terminu; 3) z tytułu odsetek umownych i ustawowych nieskapitalizowanych; 4) osób należących do wolnych zawodów (np. lekarzy, inżynierów, adwokatów, notarjuszów), oraz osób załatwiających cudze sprawy z urzędu lub dobrowolnie z tytułu wynagrodzenia za świadczenia lub z tytułu zwrotu poniesionych wydatków, oraz z tytułu zaliczek danych tym osobom.

D.

Dwadzieścia lat przedawnienia.

Z upływem lat dwudziestu ulegają przedawnieniu wedle art. 287, 281 kod. zob.: 1) wymienionej wyżej pod A. B. C. wierzytelności, jeżeli nastąpiło bądź zamknięcie rachunku, bądź uznanie długu na piśmie, bądź stwierdzenie długu prawomocnym wyrokiem; 2) wierzytelności z tytułu skapitalozowanych świadczeń okresowych; 3) wierzytelności z tytułu skapitalizowanych odsetek umownych i ustawowych; 4) wierzytelności z tytułu naprawienia szkody, wyrządzonej czynem niedozwolonym, o ile bądź wynikły ze zbrodni lub występku, bądź poszkodowany nie dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do odszkodowania przed upływem 20 lat od popełnienia czynu; 5) wierzytelności nie ulegające krótszemu przedawnieniu niż dwadzieścia lat.

CZY NIEDZIELE i ŚWIĘTA WLICZA SIĘ DO URLOPU PRACOWNIKÓW?

Wedle art. 2 ustawy z r. 1932 poz. 334 Dz. U. odnośnie pracowników w przemyśle i handlu, prawo do płatnego 8-dniowego względnie 15-dniowego urlopu przysługuje pracownikom fizycznym, o ile praca ich trwała bez przerwy rok, względnie trzy lata w danem przedsiębiorstwie.

Istniała przez pewien czas wątpliwość czy do dni urlopowych można zaliczać niedziele i święta przypadające w okresie urlopu, czy też liczy się tylko dni powszednie. Wedle orzecznictwa Sądu Najwyższego (opinja ogólnego zgromadzenia Sądu Najw. z dnia 20. grudnia 1923 O. S. P. III. 146) niedziele i święta należy wliczać do dni urlopowych.

Kwestję tę reguluje obecnie art. 2 przytoczonej ustawy w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 735 Dz. U. z r. 1933 postanawiając, że »przez dni urlopowe należy rozumieć kolejno po sobie następujące dni kalendarzowe, poczynając od ostatniego dnia pracy“. Znaczy to zatem, że na urlop składa się 8 względnie 15 dni kalendarzowych kolejno po sobie następujących, poczynając od ostatniego dnia pracy. Jeżeli więc ostatnim dniem pracy przed urlopem była sobota, to dnie urlopowe zaczynają liczyć się od niedzieli.

KIEDY MOŻNA SOBIE ZASTRZEC MOŻLIWOŚĆ ODSTĄPIENIA OD UMOWY?

Ktoś, zawierając umowę, pragnie sobie zastrzec możliwość odstąpienia od tej umowy. Czy i w jaki sposób może to uczynić?

Odnośną kwestję normuje polski kodeks zobowiązań w przepisach art. 76 — 81, stwarzając odrębną instytucję prawną. Jest nią **umowne prawo odstąpienia.**

Zasady, dotyczące tego prawa, są następujące:

Istota umownego odstąpienia. Umowne prawo odstąpienia polega w tem, że przy zawarciu umowy strona jedna lub druga lub obie zastrzegają sobie prawo dowolnego odstąpienia od umowy.

Termin odstąpienia. Strony mogą w takim wypadku albo oznaczyć termin do odstąpienia od umowy albo go nie poznaczyć: a) Jeżeli termin oznaczono, to strona uprawniona do odstąpienia może odstąpić tylko w tym terminie, nie później. b) Jeżeli terminu nie oznaczono, to stronie uprawnionej do odstąpienia może być wyznaczony termin, po którego upływie prawo odstąpienia wygasa.

Odstępne. Strony mogą zastrzec prawo odstąpienia od umowy albo bezwarunkowo, albo za zapłatą pewnej sumy pieniężnej czyli tak zwanego odstępnego. Jeżeli zastrzeżono odstępne, odstąpienie skuteczne będzie tylko wówczas, gdy odstępne będzie zapłacone jednocześnie z oświadczeniem o odstąpieniu. Jeżeli przy zawarciu umowy z zadatkiem, strony zastrzegły sobie prawo odstąpienia od umowy, to zadatek — w braku odmiennego postanowienia umowy — ma znaczenie odstępnego.

Tryb odstąpienia. Prawo odstąpienia od umowy wykonywa się przez zawiadomienie drugiej strony. Zasadniczo nie potrzeba w tym względzie jakiejś szczególnej formy; jeżeli jednak wartość przedmiotu umowy przenosi 1000 zł., to zawiadomienie powinno nastąpić na piśmie.

Skutek odstąpienia. W przypadku odstąpienia od umowy, uważa się, jak gdyby umowa wcale nie była zawarta. To, co strony sobie już świadczyły, ulega zwrotowi, a to w stanie niezmienionym, chyba, że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Kto nie może zwrócić tego, co utrzymał w stanie niezmienionym, obowiązany jest do naprawienia szkody,

wywołanej utratą, uszkodzeniem lub obciążeniem przedmiotu świadczenia, chyba, że szkoda powstała wskutek okoliczności, za które nie odpowiada. Za świadczone usługi oraz za korzystanie z rzeczy, należy się drugiej stronie odpowiednie wynagrodzenie.

NOWA TARYFA POCZTOWA.

W „Dzienniku Taryf“ Nr 11 w dniu 29 września ukazała się nowa obniżona taryfa pocztowa, która weszła w życie z dniem 1 b. m. Z całego szeregu zmian, wprowadzonych w nowej taryfie, podajemy najważniejsze:

W szczególności od dnia 1. października b. r. zniżono opłatę za krajowe listy zamiejscowe z 30 gr. na 25 gr., za kartki pocztowe z 20 gr. na 15 groszy.

Analogicznie zniżono opłaty za listy w obrocie zagranicznym z 60 gr. na 55 gr., a do Austrji, Węgier, Czechosłowacji i Rumunji z 50 gr. na 45 gr., oraz na kartki pocztowe z 35 gr. na 30 gr., a do czterech wyżej wymienionych państw, z 30 gr. na 25 gr.

Równocześnie, w ślad za wprowadzonem już zniżeniem opłat za polecenie w obrocie krajowym, zniżono opłatę za polecenie w obrocie zagranicznym z 65 gr. na 45 groszy.

Obniżono wydatnie taryfę za przewóz lotniczy, ustalając jednolitę opłatę w wysokości 10 gr. za przewóz lotniczy kartki pocztowej przekazu lub listu do 20 groszy.

Opłatę za paczki prywatne i urzędowe średnio zniżono o 10 procent dotychczasowych opłat, natomiast wydatnie obniżono opłaty za paczki żywnościowe, stwarzając nową zupełnie taryfę dla tego rodzaju paczek.

Bardzo wydatnie obniżono opłaty za przekazy pocztowe w obrocie wewnętrznym, podnosząc również wysokość przekazywanych kwot z 2.000 na 5.000 zł. Zniżono opłaty, które wahały się dotąd od 20 gr. do 355 gr., gdy nowe opłaty wynoszą 20 gr. do 200 gr., a za kwoty ponad 2000 zł. do 5000 zł. tylko 3 zł. W ten sposób ktoś, kto miał wysłać dziś 5000 zł. na trzy przekazy musiał zapłacić około 15 zł.; obecnie tylko trzy złote.

Skasowano całkowicie opłatę za doręczanie przekazów pocztowych, która wynosiła od 20 gr. do 200 gr. Wreszcie specjalnie dla prasy wprowadzono tak zwane przekazy rozrachunkowe. Te przekazy mają na celu ułatwienie przekazywania prenumeraty. Za wpłatę prenumeraty od 1 do 15 zł. wpłacający nic nie płaci, a wydawnictwo płaci tylko 3 do 10 gr.

Znacznie rozszerzony został niezmiernie ważny dział zleceń pocztowych. Wprowadzono drobne zlecenia inkasowe miejscowe w kwocie 1 — 5 zł. za opłatą 15 gr. za zlecenie. Dotychczasowy podział zleceń inkasowych do 50 zł. zmieniono w ten sposób, że za inkaso zeceń do 10 zł. — opłaca się 20 gr., do 30 zł.: 30 gr., a do 50 zł. — 40 gr. Rozszerzono zakres zleceń inkasowych od 50 do 2000 zł., wprowadzając za te zlecenia jednolitą opłatę w wysokości 55 groszy. Wprowadzono nowość: miejscowe zlecenia wekslowe, przytem kosztuje to tylko 50 groszy poza kosztami protestu.

Przy przesyłkach wartościowych zniesiono opłatę manipulacyjną, która wynosiła od 20 do 40 groszy, oraz opłatę za doręczanie listów wartościowych, która wynosiła 10 gr. do 1 zł.

Taryfa telefoniczna również uległa zniżce globalnie o 10 procent. W szczególności obniżono opłaty abonamentowe, ryczałtowe we wszystkich grupach sieci i kategorjach abonamentu. Zniżono również opłaty za rozmowy ponadkontyngentowe na sieciach państwowych. Wprowadzono rozmowy międzymiastowe na krótkie odległości: do 10 km. — 20 groszy, do 15 klm. — 30 groszy, do 20 klm. — 40 groszy. Poprzednio koszt tego rodzaju rozmów wynosił 60 gr.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe do 25 klm. obniżono o 10 gr., do 50 klm. o 20 gr. Opłatę za każde 100 klm. rozmowy międzymiastowej ponad 200 klm. zniżono z 60 na 50 groszy.

Taryfa telegraficzna narazie uległa najmniejszym zmianom, gdy, jak wiadomo, telegraf jest od dłuższego czasu przedsięwzięciem deficytowem i opłaty nie pokrywają kosztów własnych przedsiębiorstwa. Mimo to zniżono opłatę zasadniczą przy telegramach z 50 gr. na 25 groszy. Wprowadzono również, jako telegramy okolicznościowe, telegramy gratulacyjne i kondolencyjne, których taryfa wynosi 5 gr. od wyrazu, zamiast 15 groszy. Wreszcie obniżono opłatę za blankiet ozdobny z 1 zł. na 50 groszy.

W porozumieniu z „Polskiem Radjem“ wprowadzono specjalnie zniżoną opłatę radjofoniczną dla wsi. Opłata wynosić będzie 1 zł., zamiast ogólnie obowiązującej taryfy 3 zł. Ta popularna taryfa dla rolników ma na celu przeprowadzenie akcji radjofonizacji wsi.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow: Samuel Kurzman
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.